

ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả A-la-hán thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên nhãm giới

thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thanh giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thiêt giới thanh tịnh; vì thiêt giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì

sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thiêt giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên vị giới, thiêt thức giới và thiêt xúc cùng các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh,

hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả

trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tính, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác

thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí, thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần,

không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên nhã xứ thanh tịnh; vì nhã xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc nhã xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên nhĩ, tỳ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỳ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc

tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí

thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tỳ giới thanh tịnh; vì tỳ giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tỳ giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 244

Phẩm 34: KHÓ TIN HIỂU (63)

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thiêt giới thanh tịnh; vì thiêt giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thiêt giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên vị giới, thiêt thức giới và thiêt xúc cùng các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao?

Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh

đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh,

hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép

thần thông thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí

Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không

hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên nhẫn xứ thanh tịnh; vì nhẫn xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc nhẫn xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh

tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thiêt giới thanh tịnh; vì thiêt giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thiêt giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên vị giới, thiêt thức giới và thiêt xúc cùng các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiêt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên

trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhā ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhā ba-la-mật-đa thanh

tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết

trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên trí

Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh

tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên

trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhẫn xứ thanh tịnh; vì nhẫn xứ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhẫn xứ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên

thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỳ giới thanh tịnh; vì tỳ giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỳ giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên

□

khoảng dồn điết.

mặt-dà thành tinh đều không hai, không phán, không phán biệt,
thó do thanh xúc lám duyên sinh ra thành tinh, hoặc Bat-nha ba-la-
sao? Vì hoặc tri Nhát thiet tri thành tinh, hoặc xúc giỏi cho đến các
lám duyên sinh ra thành tinh nên Bat-nha ba-la-mét-dà thành tinh. Vì
tinh nên xúc giỏi, thành thuc giỏi và thanh tinh đều không hai, không
phán, không phán biệt, không dồn điết. Vì tri Nhát thiet tri thành
tinh, hoặc Bat-nha ba-la-mét-dà thành tinh đều không hai, không
tinh. Vì sao? Vì hoặc tri Nhát thiet tri thành tinh, hoặc thành
tinh; vì thanh giỏi thành tinh nên Bat-nha ba-la-mét-dà thành
thanh tinh.

Nay Thien Hien, vì tri Nhát thiet tri thành tinh nên thanh giỏi
dồn điết.

thành tinh đều không hai, không phán, không phán biệt, không
do thiet xúc lám duyên sinh ra thành tinh, hoặc Bat-nha ba-la-mét-dà
sao? Vì hoặc tri Nhát thiet tri thành tinh, hoặc vi giỏi cho đến các tho
lám duyên sinh ra thành tinh nên Bat-nha ba-la-mét-dà thành tinh. Vì
tinh nên vi giỏi, thiet thuc giỏi và thiet xúc cuong các tho do thiet xúc
phán, không phán biệt, không dồn điết. Vì tri Nhát thiet tri thành
tinh, hoặc Bat-nha ba-la-mét-dà thành tinh đều không hai, không
tinh. Vì sao? Vì hoặc tri Nhát thiet tri thành tinh, hoặc thành
tinh; vì thiet giỏi thành tinh, hoặc thiet giỏi thành
thanh tinh.

Nay Thien Hien, vì tri Nhát thiet tri thành tinh nên thiet giỏi
dồn điết.

thành tinh đều không hai, không phán, không phán biệt, không
tự xúc lám duyên sinh ra thành tinh, hoặc Bat-nha ba-la-mét-dà
hoặc tri Nhát thiet tri thành tinh, hoặc huong giỏi cho đến các tho do
sinh ra thành tinh nên Bat-nha ba-la-mét-dà thành tinh. Vì sao? Vì
sinh ra thành tinh; vì huong giỏi cho đến các tho do tự xúc lám duyên

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 245

Phẩm 34: KHÓ TIN HIỂU (64)

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên

hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu nāo thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu nāo thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu nāo thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-

đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa

thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai,

không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc

giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỳ giới thanh tịnh; vì tỳ giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỳ giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh,

hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa

thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tinh lự thanh tịnh; vì bốn Tinh lự thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tinh lự thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc

trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bì, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh

đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tịnh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của

chư Phật thanh tịnh nên Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Tinh lự ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhī, tở, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhī, tở, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhī, tở, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới

thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiết giới thanh tịnh; vì thiết giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

□

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYẾN 246

Phẩm 34: KHÓ TIN HIỂU (65)

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh,

hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài,

pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tính, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn

giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì

hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Tinh tấn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên

An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhãm ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa

thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rõ ráo, pháp không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài

cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-

đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa

thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh,

hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc An nhẫn ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả

Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc An nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhã xứ thanh tịnh; vì nhã xứ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhã xứ thanh

tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 247

Phẩm 34: KHÓ TIN HIẾU (66)

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiết giới thanh tịnh; vì thiết giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh

tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên An nhẫn, Tinh tấn, Tinh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì An nhẫn cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc An nhẫn cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai,

không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mươi địa Bồ-tát thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mươi lực của Phật thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mắt thanh tịnh; vì pháp không quên mắt thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mắt thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh

tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhī, tỳ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhī, tỳ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhī, tỳ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-

la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thân xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đà thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh

tịnh, hoặc Tịnh giới ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì An nhẫn cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc An nhẫn cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến

cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh để khổ thanh tịnh; vì Thánh để khổ thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh để khổ thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh để tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh để tập, diệt, đạo thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh để tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ

thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai,

không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sợ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí

Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa

thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 248

Phẩm 34: KHÓ TIN HIẾU (67)

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc,

pháp xứ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh, nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỳ giới thanh tịnh; vì tỳ giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỳ giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên

sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiết giới thanh tịnh; vì thiết giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra

thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-

la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thăng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không cả trong ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên pháp không bên trong

thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất

thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của

Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng; trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng; trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên

pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư

Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh

tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiêt giới thanh tịnh; vì thiêt giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh

tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh

tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tinh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh

tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rõ ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không cả trong ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh để khổ thanh tịnh; vì Thánh để khổ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh để khổ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh để tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh để tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì

hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh,

hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết

thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa

thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không bên ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 249

Phẩm 34: KHÓ TIN HIỂU (68)

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị,

xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm

duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiết giới thanh tịnh; vì thiết giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh

ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tịnh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến

Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đà thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai,

không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không cả trong

ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh.

Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh,

hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không

cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không cả trong ngoài thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không cả trong ngoài thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãn xứ thanh tịnh; vì nhãn xứ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãn xứ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất

thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỳ giới thanh tịnh; vì tỳ giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỳ giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỳ thức giới và tỳ xúc cùng các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỳ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết

trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên

sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không

bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh, nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh để khổ thanh tịnh; vì Thánh để khổ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh để khổ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết

trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn

Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết

thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh

nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không không thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không không thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh.. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không

đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn

thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐÀ

QUYỂN 250

Phẩm 34: KHÓ TIN HIỂU (69)

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiết giới thanh tịnh; vì thiết giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiết giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp

không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự,

Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bẩn tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai

phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyễn thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không lớn

thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sợ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không

đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không lớn thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không lớn thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao?

Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ, tỷ, thiêt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm

xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc

làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên địa giới thanh tịnh; vì địa giới thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc địa giới thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh; vì thủy, hỏa,

phong, không, thức giới thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vô minh thanh tịnh; vì vô minh thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vô minh thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh; vì hành cho đến lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hành cho đến lão tử, sầu, than, khổ, ưu, nāo thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Bố thí ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh; vì Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên trong thanh tịnh; vì pháp không bên trong thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên trong thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không bên

ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh; vì pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên chân như thanh tịnh; vì chân như thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc chân như thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh; vì pháp giới cho đến cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến cảnh giới bất tư ngì thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế khổ thanh tịnh; vì Thánh đế khổ thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế khổ thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh; vì Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Tịnh lự thanh tịnh; vì bốn Tịnh lự thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Tịnh lự thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh; vì bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Giải thoát thanh tịnh; vì tám Giải thoát thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Giải thoát thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh; vì tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Niệm trụ thanh tịnh; vì bốn Niệm trụ thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Niệm trụ thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo thanh tịnh; vì bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn

giải thoát Không thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Không thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Không thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh; vì pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười địa Bồ-tát thanh tịnh; vì mười địa Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mươi địa Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên năm loại mắt thanh tịnh; vì năm loại mắt thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc năm loại mắt thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh; vì sáu phép thần thông thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sáu phép thần thông thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh; vì mười lực của Phật thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc mười lực của Phật thanh tịnh, hoặc pháp không thắng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên bốn điều không sơ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh; vì bốn điều không sơ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh nên pháp không thắng nghĩa thanh

tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc bốn điều không sợ cho đến mươi tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh; vì pháp không quên mất thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp không quên mất thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh; vì tánh luôn luôn xả thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tánh luôn luôn xả thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh; vì trí Nhất thiết thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Nhất thiết thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh; vì trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả pháp môn Tam-ma-địa thanh

tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh; vì quả Dự lưu thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Dự lưu thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh; vì quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh; vì quả vị Độc giác thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Độc giác thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh; vì tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh; vì quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh nên pháp không thăng nghĩa thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, hoặc pháp không thăng nghĩa thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Lại nữa Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc thanh tịnh; vì sắc thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thọ, tưởng,

hành, thức thanh tịnh; vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm xứ thanh tịnh; vì nhãm xứ thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm xứ thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh; vì nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc xứ thanh tịnh; vì sắc xứ thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc xứ thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhãm giới thanh tịnh; vì nhãm giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhãm giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên sắc giới, nhãm thức giới và nhãm xúc cùng các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc sắc giới cho đến các thọ do nhãm xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp

không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên nhĩ giới thanh tịnh; vì nhĩ giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc nhĩ giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên tỷ giới thanh tịnh; vì tỷ giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc tỷ giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thiệt giới thanh tịnh; vì thiệt giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thiệt giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh

đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên thân giới thanh tịnh; vì thân giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc thân giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

Này Thiện Hiện, vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên ý giới thanh tịnh; vì ý giới thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc ý giới thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt. Vì trí Nhất thiết trí thanh tịnh nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh; vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh nên pháp không hữu vi thanh tịnh. Vì sao? Vì hoặc trí Nhất thiết trí thanh tịnh, hoặc pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra thanh tịnh, hoặc pháp không hữu vi thanh tịnh đều không hai, không hai phần, không phân biệt, không đoạn diệt.

**LINH SƠN PHÁP BẢO DẠI TẶNG KINH
TẬP 22**

**BỘ BÁT-NHÃ
5**

Tổng giám tu: Thích Tịnh Hạnh

Ban thực hiện:

- Thích Tuệ Sỹ
- Thích Chánh Lạc
- Thích Đức Thắng
- Thích Bảo Quang
- Thích Tâm Hạnh
- Thích Tâm Khanh
- Thích nữ Huệ Hướng

NOI XUẤT BẢN VÀ PHÁT HÀNH
LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH và PHẬT QUANG ĐẠI TỬ ĐIỀN

Üng hộ dịch và in Đại Tặng Kinh hoặc thỉnh Kinh, dùng ngân phiếu hay chuyển
bằng xin gởi về địa chỉ dưới đây:

*GIẢNG ĐƯỜNG LINH SƠN

3F. 7F.21 Sec. 1, Chung - Hsiao, W.Road, Taipei-Taiwan, 100, R.O.C
TEL: 886-2-2381-4434 / 2361-3015 / 2361-3016;
FAX: 886-2-2314-1049

Điện thoại riêng của HT. Thích Tịnh Hạnh: 886-2-2663-2992

*Dùng CHECK hoặc MONEY ORDER,
Xin đề: **LI KUANG LIEN**, gởi theo hộp thư:
P.O. BOX 8-264, Taipei – Taiwan, 100, R.O.C

*Nếu gởi ngân khoản xin đề: CITIBANK, N.A.,
NO.117,2F, SEC.3, MIN-SHENG E. ROAD,
TAIPEI-TAIWAN, R.O.C
ACCOUNT NUMBER: **51362724**
BENEFICIARY: **LI KUANG LIEN**

* Nếu Quý vị nào muốn trực tiếp gởi vào ngân khoản tại Hoa Kỳ xin đề:
LI KUANG LIEN
BANK OF AMERICA N. BRANCH: 2177
N. ACCOUNT: 21774-09981

Ghi chú: xin ghi rõ Dịch và in Đại Tang Kinh

- * Mỗi một ngân phiếu , ngân hàng sẽ trừ chi phí thủ tục là **10.00 USD****
- * Xin Quý vị đề rõ ngân phiếu tên người lãnh là: **LI KUANG LIEN****
- * Trên ngân phiếu xin Quý vị viết cẩn thận, ngân hàng không chấp nhận ngân phiếu đã bị bôi xóa.**

*** NHỮNG ĐỊA CHỈ CUNG CẤP CÁC THÔNG TIN CẦN THIẾT LIÊN QUAN ĐẾN
DỊCH VÀ IN ÁN ĐẠI TẶNG KINH.**

*TAI VIỆT NAM Xin liên hệ:

*Thầy BẢO QUANG (Lê Từ Vũ)
Chùa Pháp Bảo,
5/161, Xa lộ Hà Nội. P. Linh Trung, Q. Thủ Đức, TP. Hồ Chí Minh.
Điện thoại: 848-8-961-900

*Tài khoản xin để: LÊ QUANG LIÊN (THÍCH TỊNH HẠNH)
Số Tài khoản: 83020405c (tiền Việt).
Sở giao dịch II NHĐTPTVN, TP. HCM, Số 117, Nguyễn Huệ,
Q. 1, TP. HCM, VIỆT NAM.

*TAI HOA KỲ và CANADA Xin liên lạc

*VÕ THẮNG TIẾT (Nhà sách Văn nghệ)
9351 Bolsa Ave., Westminster, CA. 92683 – USA
Điện thoại: (714) 934-8574; Fax: (714) 934-8514
* (Tại nhà sách này có để những tập Đại Tạng Kinh đã in xong)

*TAI CHÂU ÂU Xin liên lạc:

*VĂN TUYẾT (Sư Cô Thích Nữ Trí Minh)
CHÙA LINH SƠN
146 Rue de Belfort, 68200 Mulhouse – FRANCE
Điện thoại: 03-89-42-25-80
(Nếu ngoài Pháp xin gọi: 33-3-8942-2580)

*Sư Cô THÍCH NỮ THANH NGHIÊM
TỰ VIỆN LINH SƠN
9 Ave Jaurès 94340 Joinville-Le-Pont, France
Điện thoại: 01-48-83-75-47; 01-4397 0437, Fax: 01-48-83-77-59

*TAI ÚC Xin liên hệ:

*TANG NHI (Sư cô Thích Nữ Trí Lưu)
CHÙA LINH SƠN
89 Rowe Terrace, Darra, QLD 4076-AUSTRALIA
Điện thoại: (07) 3375-4268
(Nếu ngoài Úc, Xin gọi: 61-7-3375-4268)
Fax: (07) 3375-3079 / 61-7-3375-3079

*Xin Quý vị chú ý:

Nếu số ngân khoản trong ngân hàng đã chuyển tiền rồi, xin Quý vị đem giấy làm thủ tục ở ngân hàng có đề số tiền gởi tên người và địa chỉ, đánh Fax hoặc E-mail đến:

*GIẢNG ĐƯỜNG LINH SƠN

Số Fax: 886-2-2314-1049

Hoặc gởi về hộp thư:

P.O BOX 8-264 TAIPEI-TAIWAN – 100 .R.O.C

Hoặc địa chỉ:

*HT. THÍCH TỊNH HẠNH

7F. 21, Sec.1, Chung – Hsiao W. Road, Taipei – Taiwan, 100, R.O.C

TEL: 886-2-2381-4434 /2361-3015 / 2361-3016

E-Mail:linhson@tpts5.seed.net.tw

Web site: www.linhson.org.tw

để nhận được giấy cảm tạ hoặc biên nhận, cũng như để tiện ghi vào sổ công
đức và liên lạc, chứ ngân hàng không cho biết chi tiết.

Xin cảm ơn Quý vị

Sa môn THÍCH TỊNH HẠNH

Mẫu bìa mạ vàng: Nguyễn Đồng (California)